

SENTÈNCIA 2004-48 DE 18 D'OCTUBRE DE 2004

RENOVACIO DE L'AUTORITZACIO DE RESIDENCIA I TREBALL
El interessat no viu ni treballa en permanència al Principat i en conseqüència no compleix les condicions exigides per la Llei d'immigració per a obtenir la renovació de l'autorització de residència i treball.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. W.T.M. va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 25 de març de 2004, confirmant en alçada la decisió del 14 de gener anterior sol·licitant l'anul·lació de la resolució governativa i en conseqüència la renovació de l'autorització de residència i treball.

2.- En la sentència del 17 de juny del 2004, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. W.T.M.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 23 de juny del 2004, el Sr. W.T.M. manifesta principalment que:

-el Sr. W.T.M. no entén correctament el català i hauria de posar en dubte els fets exposats per l'administració;

-el Sr. W.T.M. es va absentar del país perquè s'havia d'operar per a la implantació de pròtesis de caderes i demana la pràctica de proves sobre aquest punt (així com la pertinent traducció de l'anglès al català).

-el Sr. W.T.M. treballa i viu a Andorra i treballa per la societat M. SL

En el seu escrit de conclusions de data 14 de juliol de 2004, demana la pràctica de noves proves. Afegeix que l'únic motiu pel qual el Sr. W.T.M. va estar fora d'Andorra durant l'any 2002, són únicament mèdics i no laborals com pretén fer veure la errònia enquesta de la Policia Andorrana.

4.- En la seva contesta de data 5 de juliol del 2004, el MI Govern manifesta principalment que:

-el Sr. W.T.M. no ha residit de manera permanent i efectiva a Andorra;

-el Sr. H. ha afirmat que si bé l'interessat és accionista de M. SL i consta com a assalariat de la mateixa, el cert és que realment treballa per l'empresa britànica T.M.C.

però que a efectes fiscals li és favorable ésser titular d'una autorització d'immigració a Andorra;

-la declaració efectuada per l'interessat el 16 de juliol del 2003 davant el Servei de Policia li fou llegida i traduïda a l'anglès, llengua que coneix l'apel·lant, signant la seva conformitat juntament amb el funcionari de policia;

-la documentació que consta a l'expedient administratiu queda suficientment provat que el Sr. W.T.M. no només no resideix a Andorra, sinó que a més treballa de manera efectiva per una empresa anglesa, T.M.C., i no per l'empresa andorrana M. SL, com pretén. Per tant, i com no pot ésser d'altra manera, és obvi que l'al·legat tractament mèdic se segueixi al lloc on realment resideix, o sia, a l'estranger.

El MI Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 10 de juliol de 2004

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- La pràctica de proves en segona instància és excepcional i la demanda presentada pel Sr. W.T.M. s'ha de rebutjar ja que les proves practicades en la primera instància són suficients (article 64 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal).

Tercer.- L'objecte d'aquest litigi és determinar si el Sr. W.T.M. té una residència permanent i efectiva a Andorra. Aquesta condició és, en efecte, exigida per l'article 51 de la Llei d'immigració per a obtenir la renovació de l'autorització de residència i treball.

L'interessat ha constituït una societat a Andorra – M. SL- i exerceix a través d'aquesta societat una activitat de consultoria internacional, principalment per compte d'una societat anglesa, T.M.C. (veure foli 21 i 103, el contracte entre les dues societats).

Quart.- Per apreciar la situació del Sr. W.T.M., ens podem referir, en primer lloc, a les seves pròpies declaracions, i després a les constatacions de fet que figuren en l'expedient.

Ell mateix ha declarat a la Policia « he de dir que degut a la meva feina, estic molt de temps fora del Principat, en total uns sis mesos a l'any, sempre acompanyant-me la meva esposa ». En aquest document es precisa expressament que « feta la lectura i traduït el present escrit del català a l'anglès, llengua que entén l'interessat, el declarant

manifesta la seva conformitat amb el contingut i signa conjuntament amb el funcionari de Policia » (veure foli 46). Aquestes declaracions han estat d'altra banda confirmades davant la Policia, per un des socis, el Sr. H. (veure foli 48, 50, 51).

Per tant pertany al Sr. W.T.M. d'aportar els elements contraris que puguin eventualment convèncer al jutge. Ara bé, es limita a indicar que no ha comprés l'abast de les qüestions plantejades (el mateix argument és manifestat pel Sr. H., veure foli. 63); aquest argument és insuficient, tenint en compte els termes que figuren en el document que ell mateix ha signat, com s'ha explicat més amunt.

Les constatacions de fet que figuren en l'expedient confirmen que l'interessat no resideix de manera permanent al Principat d'Andorra.

Resulta, en efecte de la enquesta efectuada per la Policia que el Sr. W.T.M. « no viu ni treballa en permanència al Principat, on només ve de forma molt puntual » (veure foli 53). El servei de Policia ha presentat una síntesi dels fets constatats i conclou que el Sr. W.T.M. no tenia ni una residència efectiva ni un treball efectiu al Principat (veure foli 91). Sobre tots aquests punts, el Sr. W.T.M. no aporta cap element contrari. Podem remarcar, per exemple que la seva estada en un hospital anglès no pot justificar una absència prolongada del Principat (veure foli 17, les dates d'hospitalització en 2002, segons resulta del document lliurat per l'hospital).

Resulta del conjunt d'aquests elements, no contradits eficaçment per l'interessat, que el Sr. W.T.M. no compleix les condicions exigides per la Llei d'immigració per a obtenir la renovació de l'autorització de residència i treball.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. W.T.M..

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern del 25 de març del 2004 (núm. 29692/ 2004), confirmatòria de la resolució del Ministre d'Interior i Justícia del 14 de gener del 2004, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.